Unkarilaisia ja suomalaisia kansanlauluja

laulettavine käännöksineen

Magyar és finn népdalok

énekelhető fordításokkal

Kalliolle, kukkulalle

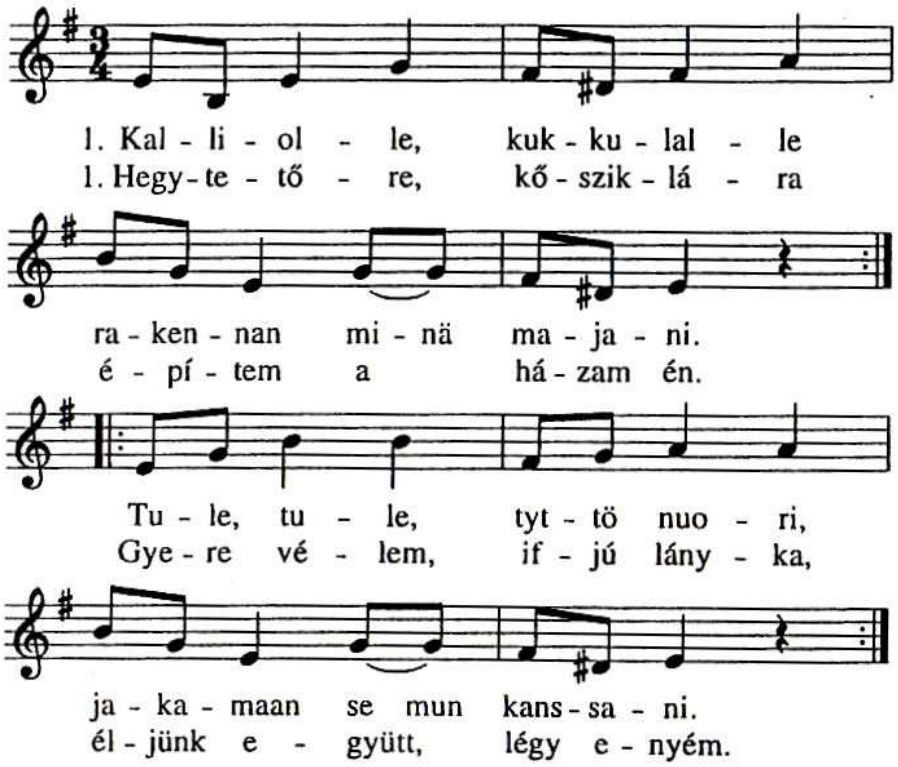

2. Jos et sinä mulle tule,
lähden täältä kauas pois
muille maille vierahille,
jost' en koskaan palaja pois.

3. Kyllähän sen varmaan tiedän,
etten minä sua saa.
Tyydyn onneeni, elän yksin,
aina muistan sinua.

2. Elhagyom e zord vidéket,
ha nem lesz szíved enyém.
Messzi földre, idegenbe
megyek, 'hol nem látlak én.

3. Nem lesz soha enyém szíved,
énreám a magány vár.
Ez a sorsom, belenyugszom,
nem felejtlek soha már.

S.C.

1. Sziklahátra, hegy ormára
építek egy kis lakot.
Jer be hozzám, ifjú lányka,
légyen ez az otthonod.

2. Hogyha nem jössz, ifjú lányka,
messze földre bújdosok,
hogy ne lássam piros orcád,
házat, erdőt itt hagyok.

3. Tudom én azt, bájos lányka:
nem leszel a kedvesem,
társtalan kell éltem élnem,
s mindig rád emlékezem.

S.V.

On suuri sun rantas autius

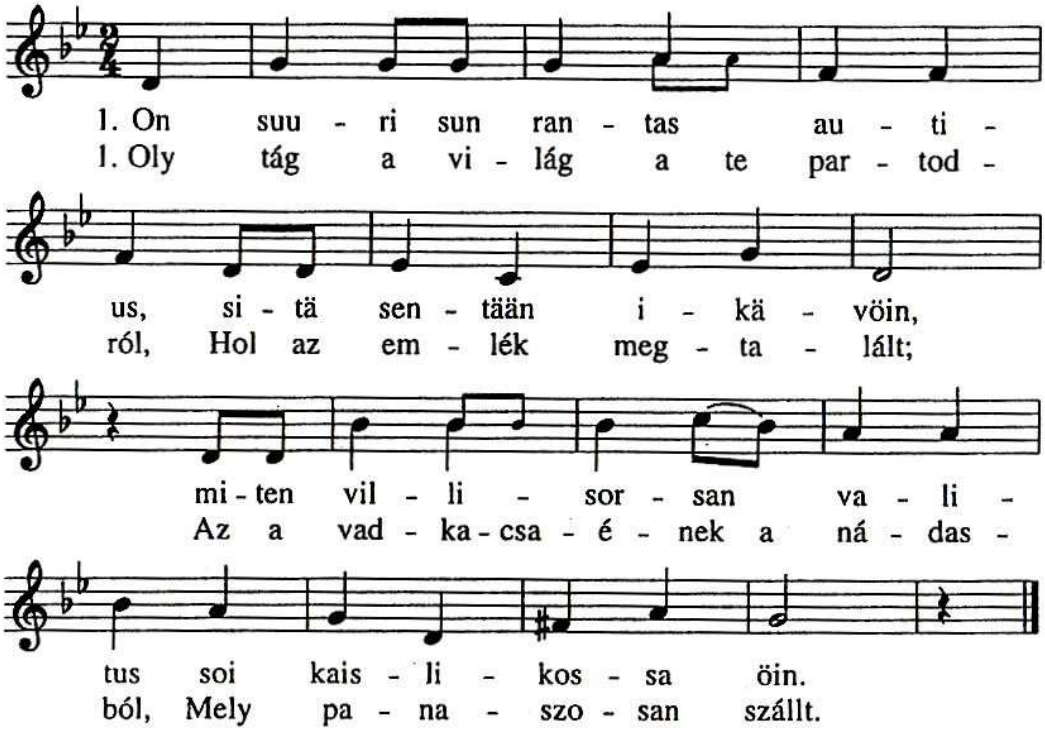

2. Joku yksinäinen, eksynyt,
joka vilua vaikeroi,
jok' on kaislikossa kierrellyt
eik' emoa löytää voi.

3. Sun harmajata aaltoas
olen katsonut kyynelein:
Ens' surunsa itkenyt rannallas
mun on oma nuoruutein.

4. On syvään sun kuvasi painunut
ja sitä ikävöin,
olen villisorsaa kuunnellut
mä siellä monin öin.

V.A. Koskenniemi

2. Talán egymaga volt és elhagyott,
Tán a fagytól is szenvedett,
Vagy ott benn a nádasban bujdokolt
Vagy anyjától elveszett.

3. Csak néztem a szürke tajtékod,
Oly sok emléknek könnyén át,
Itt zokogtam el kora bánatom
S veled telt el az ifjúság.

4. A szívembe zártalak, emlékkép,
És a lelkem úgy vágyik rád,
Újra hallom a vadkacsa énekét
Sok-sok hosszú éjen át.

S.J.

Taivas on sininen ja valkoinen

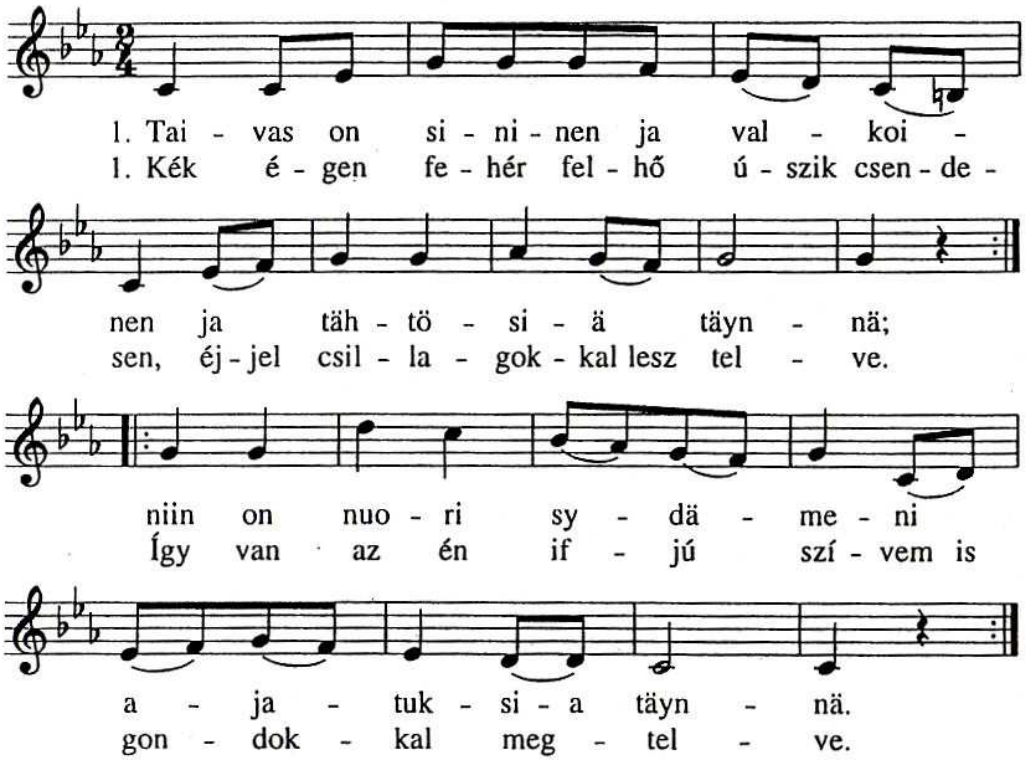

2. Enkä mä muille ilmoita
mun sydänsurujani;
synkkä metsä, kirkas taivas,
ne tuntee mun huoliani.

2. Nem mondom, nem mondom el én senkinek,
hogy bánat ülte meg szívem.
Sűrű erdő és ragyogó ég
ismeri az én lelkem.

S.C.

Tuulan tei

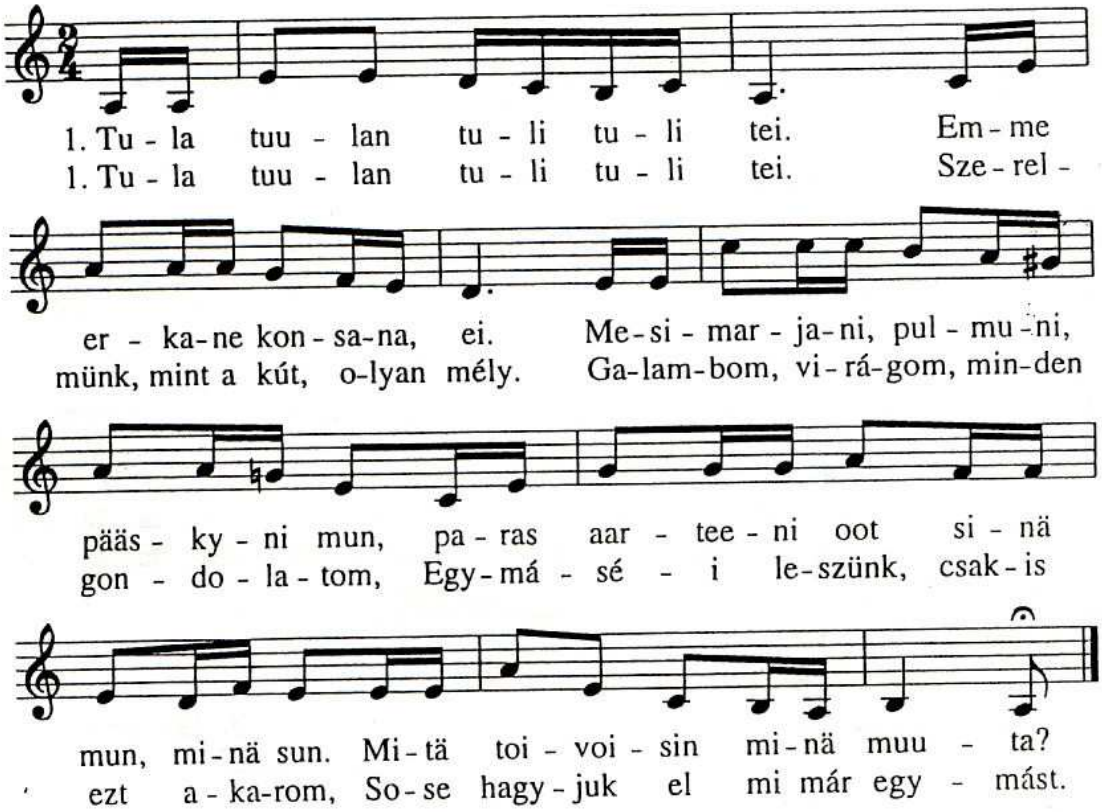

2. Tula tuulan tuli tuli tei.
Oma onni se yhtehen vei.
Ja tulkohot hallat ja harmit ja muut,
ilo huoleton meillä on, naurussa suut
ja kirkkaana päivä ja ilta.

T. Pakkala

2. Tula tuulan tuli tuli tei.
Jöjjön fagy, fájdalom, sötét éj,
Szívemben boldogság, mosoly ajkaidon,
Napsugárként ragyogsz végig napjaimon,
Sose hagyjuk el mi már egymást.

V.K.

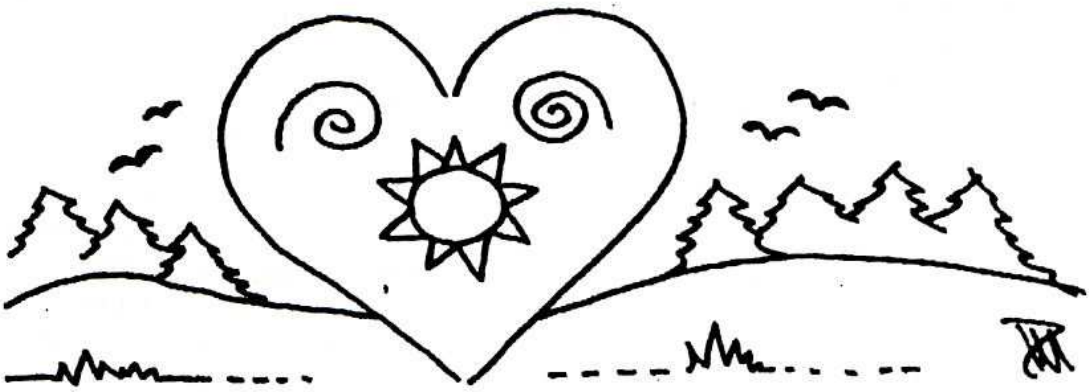

Kun kävelin kesäillalla

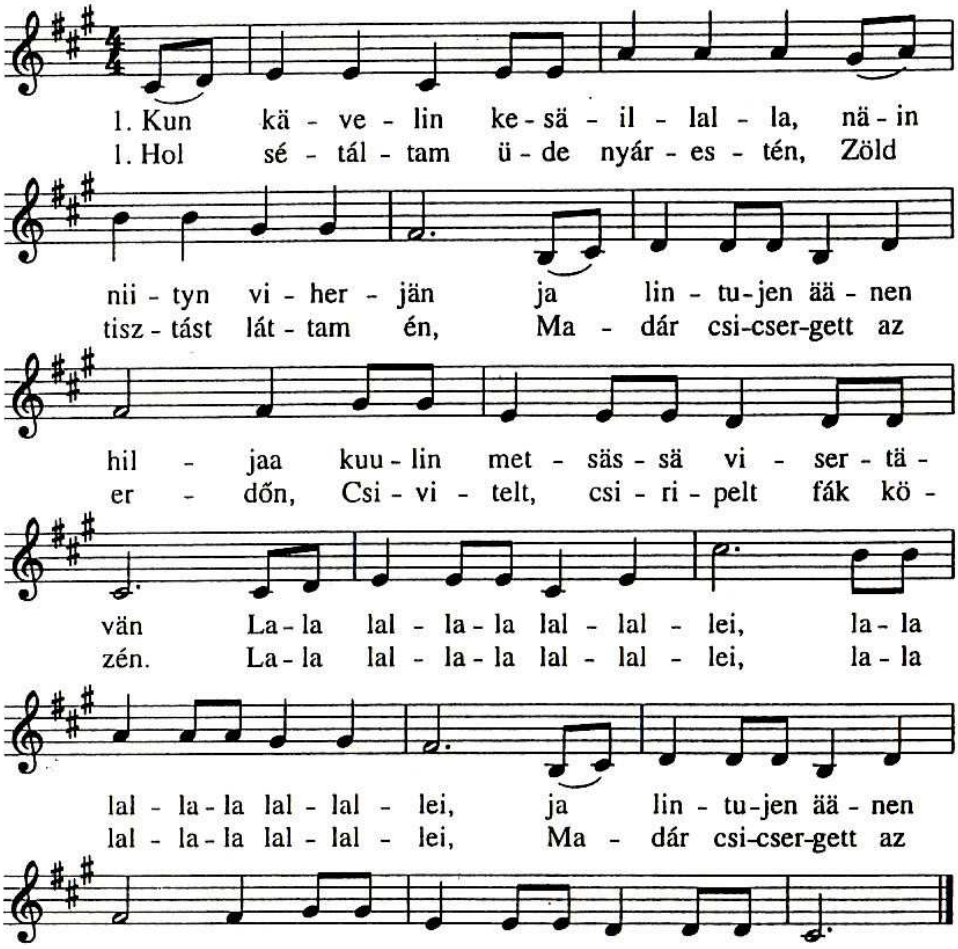

2. Ne onnea mulle muistutti,
minkä muinoin omistin,
kun lehdossa kahden kesken
kanssa kultani kujertelin.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
kun lehdossa kahden kesken
kanssa kultani kujertelin.

1. Kora nyári éjszaka illata
Hívogat a rétre már
És az erdő lombjai mélyén
Csacsog halkan a sok kismadár.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
És az erdő lombjai mélyén
Csacsog halkan a sok kismadár.

2. Nékünk ez volt egykor a boldogság
A babám még vélem járt
Kéz a kézben az erdei úton
Kicsikém ajka csókomra várt.
Lala-lallala-lallal-lei,
Lala-lallala-lallal-lei,
Kéz a kézben az erdei úton
Kicsikém ajka csókomra várt.

S.J.

Yksi ruusu on kasvanut laaksossa

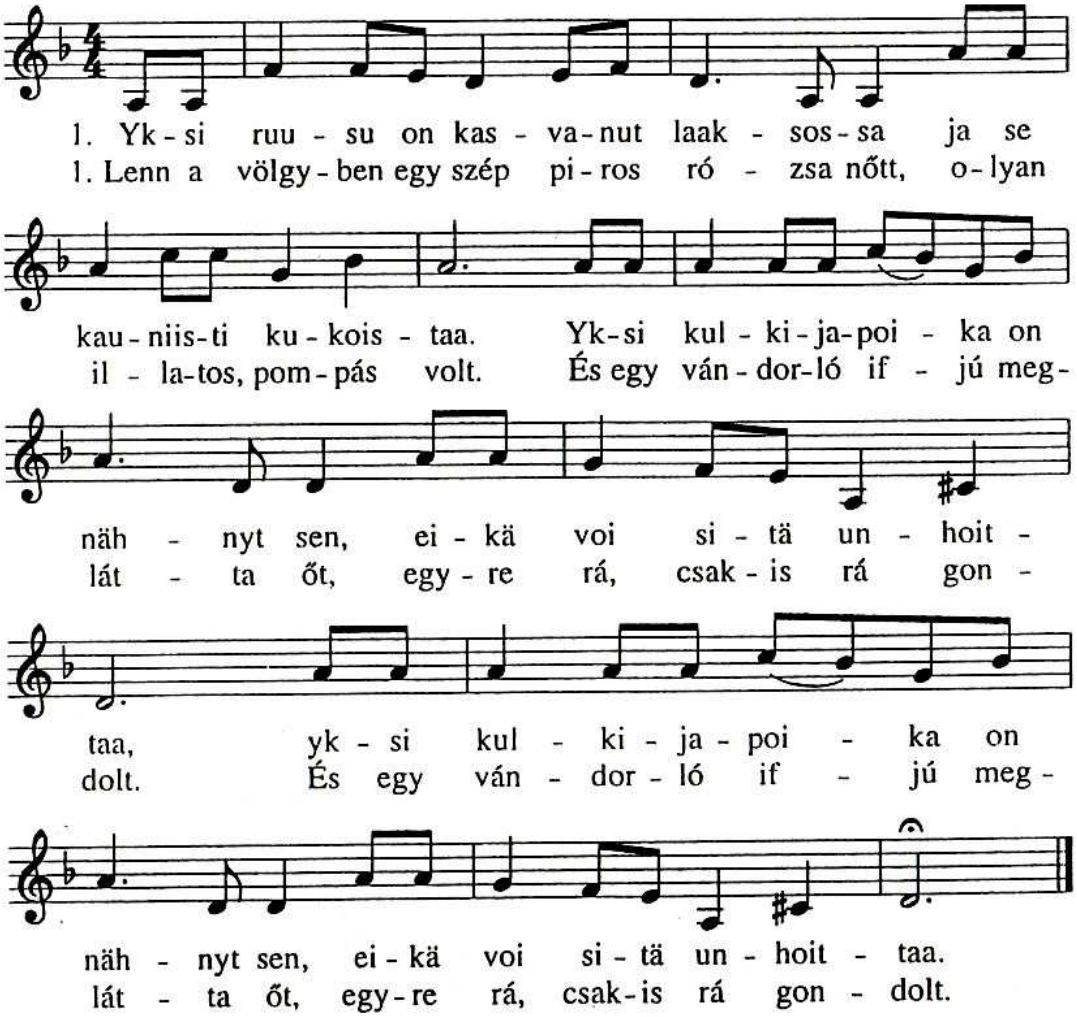

2. Ja sen olisi kyllä hän poiminut
ja sen painanut povelleen,
mutta köyhänä ei ole tohtinut,
vaan on jättänyt paikoilleen.

K. Krohn

2. Olyan jó, olyan szép, ha letépheti,
és a keblére tűzi fel.
De a szép, szegény ifjú ezt nem meri,
így a rózsa ott hervadt el.

N.Z.

Aamulla varhain

1. Aa - mul - la var - hain kun au - rin - ko nou - si,
1. Haj - na - li ó - rán a - mi - kor a nap kel,

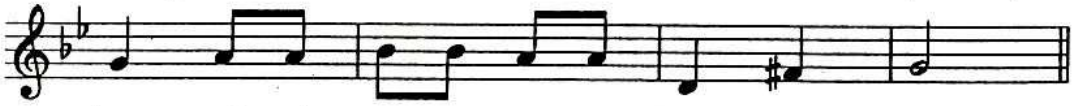

kun mi - nä u - nes - ta - ni he - rä - sin,
ál - mom-ból szo - mo - rú - an éb - red - tem,

sy - dä - me - ni o - li niin su - rus - ta ras - kas:
szí - ve - met a bá - nat, a bú csak egy - re nyom - ja,

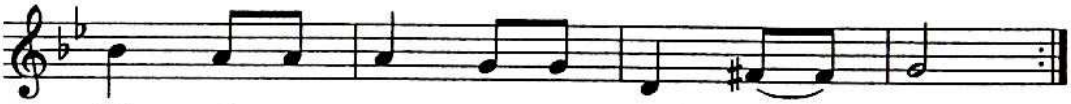

Mik - si sä, kul - ta - ni, hyl - jä - sit mun?
nem vagy ked - ve - sem mel - let - tem,
el - hagy - tál, köny - nyed sincs é - ret - tem.

2. Illalla myöhään kun aurinko painui,
suru toi silmääni kyynelen.
Päivän työ oli sydämeni lääke,
toi illan rauha sen murheeseen.

3. Vihdoin kun unteni helmaan mä vaivun,
silmistä kuivuu kyynele.
Siunaan sua, kultani, hetkistä noista,
kun olit ystävä minulle.

2. -3. säk. U. Könni

2. Esteli órán, mikor a nap nyugszik,
két szemem ellepi könnyfátyol,
vígaszt a munka ad, este csöndje békét,
ó szívem, mért hogy csak rá vágyol?

3. Éjszaka sötétje álmot hoz szememre,
felszárítja a bú könnyét,
áldom a perceket, amikor még véled
boldog volt álom és ébrenlét.

S.V.

Hilu hilu

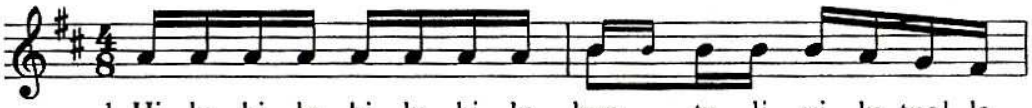

1. Hi - lu hi - lu hi - lu hi - lu, kun tu - li vi - lu tuol - la
He - je - hu - ja, he - je - hu - ja ki - rá - zott a hi - deg míg a

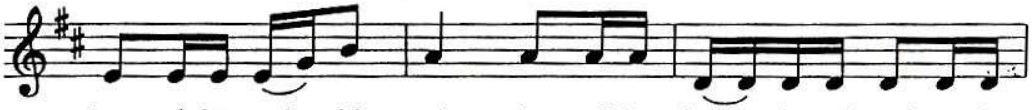

kynt - ti - län val - ki - al - la, vaikka hei - la is - tui pol - vel - la
gyer - tya - vi - lág - nál ül - tünk, pe - dig tér - demen ült a ba -

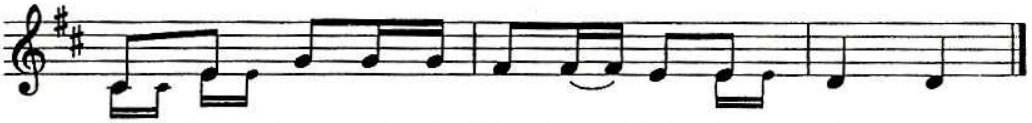

kei - nus - tuo - lis - sa kam - ma - rin lat - ti - al - la.
bám a hin - ta - szék - ben s egy - más sze - mé - be me - rül - tünk.

2. Silkistä sametista nirunarukengät
oli entisellä heilallani,
ja enkä minä häntä riiannut
kuin ilman pilkallani.

3. Puoleksi palanut se kynttilä oli,
mutta toinen puoli paloi vielä,
ja puoleksi sammunut rakkaus mull' oli,
hällä se roihusi vielä.

4. Lumisade sekotti ne varsan jäljet
järvellä ajellessa,
ja kynttilä palo palo jalkaan asti
heiliä ootellessa.

5. Tuli tuli tuli tuli harmaja käki
minun mökkini päälle kukkuun,
ja silloin ne pojat kylään lähtee,
kun muori ja vaari nukkuu.

2. Régi babámnak a cipője a selyemtől,
a bársonytól nyikorgott,
én se voltam beleesve őbele fülig,
csak a gyomromig, mert korgott.

3. Félig leégett a gyertyánk csonkja
de a másik vége még lángolt,
a szerelem nálam hamvába hullott,
őbenne javában tombolt.

4. Csikóm nyomába a hó belezuhog
míg a jégen át visz a szánkó,
körmömre ég itt a gyertya kanóca
mert a babámat elvitte a Jankó.

5. Gyere, gyere, gyere, gyere szürke kakukk
idén az én fejemre rakjál fészket,
a fiúk éjjel a kocsmába szöknek
míg a kisszoba a horkolástól reszket.

P.A.I.

Minun kultani

1. Mi - nun kul - ta - ni kau - nis on,
1. Szí - vem ked - ve - se szin - te szép,

vaikk on kai - ta - lui - nen.
csak egy ki - csit kaj - la,

Hei luu - li - a il - lal - la,
hej, bod - za - fa il - la - ta,

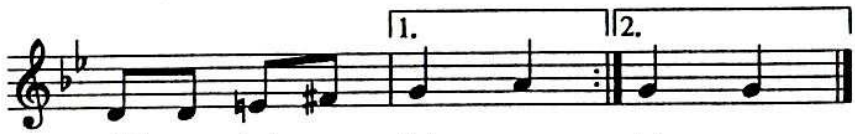

vaikk on kai - ta - lui - nen, lui - nen.
csak egy ki - csit kaj - la, kaj - la.

2. Silmät sill' on siniset,
vaikk' on kieronlaiset,
hei luulia illalla,
vaikk' on kieronlaiset.

3. Suu on sillä supukka,
vaikk' on toista syltä,
hei luulia illalla,
vaikk' on toista syltä.

4. Tukka on tummanruskea,
vaikk' on tappurainen,
hei luulia illalla,
vaikk' on tappurainen.

5. Kun minä vien sen markkinoille,
hevosetkin nauraa,
hei luulia illalla,
hevosetkin nauraa,
hei luulia hah hah haa,
hevosetkin nauraa.

2. Szívem szép szeme égszínkék,
csak egy kicsit bandzsa,
hej, bodzafa illata,
csak egy kicsit bandzsa.

3. Szívem szája csókra áll,
mint egy barlang szája,
hej, bodzafa illata,
mint egy barlang szája.

4. Kunkori göndör a haja,
mint a birka szőre,
hej, bodzafa illata,
mint a birka szőre.

5. Ha kiviszem a lóvásárra,
a lovak is kacagnak,
hej, bodzafa illata,
a lovak is kacagnak.
Hej, bodzafa, nyi-ha-ha,
a lovak is kacagnak.

S.J.

Ol' kaunis kesäilta

1. Ol' kau - nis ke - sä - il - ta, kun
1. Szép nyá - ri es - te volt, hogy a

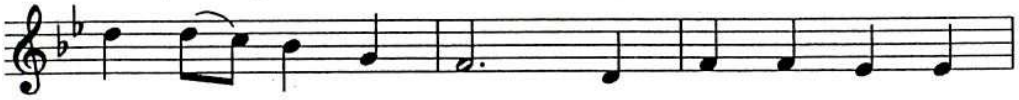

laak - sos - sa kä - ve - lin, ol' kau - nis ke - sä -
völgy - ben jár - tam én. Szép nyá - ri es - te

il - ta, kun laak - sos - sa kä - ve - lin. Siell'
volt hogy a völgy - ben jár - tam én. Egy

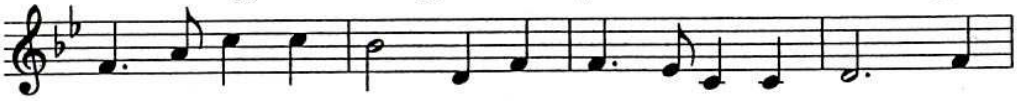

koh - ta - sin ma ty - tön, jot' ai - na muis - te - len, siell'
if - jú lányt meg - lát - tam, el nem fe-led - he - tem. Egy

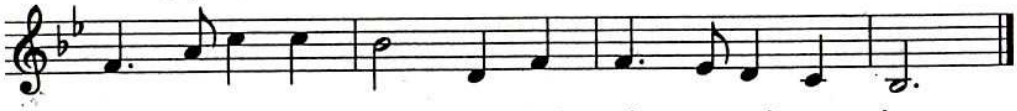

koh - ta-sin ma ty - tön, jot' ai - na muis - te - len.
if - jú lányt meg - lát - tam, el nem fe-led - he - tem.

2. Hän kanteloa soitti
ja laulun lauleli.
Se tunteeni voitti
ja heltyi syömmeni.

2. A kanteléjén játszott és
énekelt egy dalt.
Betöltötte a lelkem,
s ellopta szívemet.

S.C.

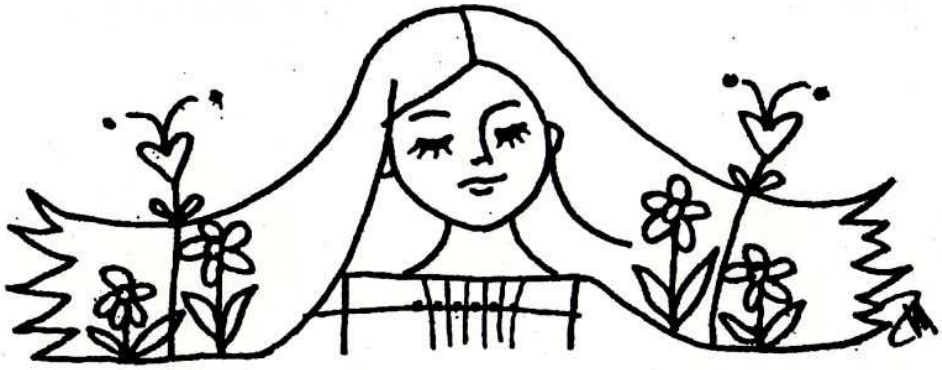

On neidolla punapaula

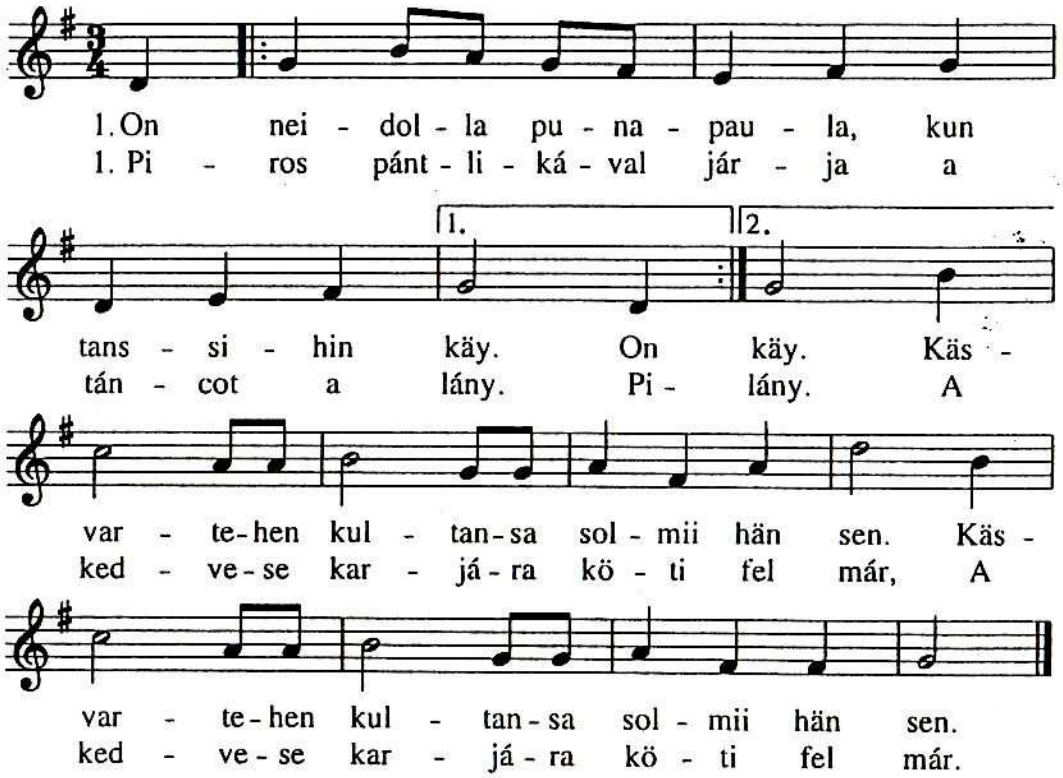

2. Miks niin lujalle sä solmit,
oi armahani?
Vai luuletko, että mä
karkajan pois?

3. Enhän toki poies karkaa,
oi armahani.
Emme erkane ennen kuin
kuolemassa.

2. Mért kötözted olyan erősen,
kedvesem meg?
Hisz tudhatod, hogy úgysem
szökhetek meg!

3. Ó, dehogyis szököm előled,
szép kedvesem.
A halál elválaszthat,
de más semmi sem.

V.K.

Tuoll' on mun kultani

1. Tuoll' on mun kul - ta - ni, ain' y - hä tuol - la
1. O - da van a ked - ve - sem, mesz - sze tá - vol - ba,

ku - nin-kaan kul - tai - sen kar - ta - non puol - la.
csil - lo - gó - vil - lo - gó ú - ri kas - tély - ba'.

Voi mi - nun lin - tu - ni, voi o - ma kul - ta - ni,
Ó é - des an - gya-lom, szép - sé - ges ga - lam-bom,

kun et tu - le jo, kun et tu - le jo.
gye - re ha - za már, gye - re ha - za már.

2. On siellä tyttöjä,
on komioita,
kultani silmät ei
katsele noita.
Voi, minun...

3. Kukkaset on kauniit,
kaunis kesäaamu,
kauniimmat kultani
silmät ja haamu.
Voi, minun...

4. Linnut ne laulavat
sorialla suulla,
soriampi kultani
ääni on kuulla.
Voi, minun...

5. Voi, koska nään minä
sen ilopäivän,
kultani sivullani
astuvan ja käyvän.
Voi, minun...

6. Tule, tule, kultani,
tule kotipuoleen,
taikka jo menehdynkin
ikävään ja huoleen.
Voi, minun...

2. Vannak ott lányok is,
helyre menyecskék,
ám az én kedvesem
feléjük sem néz.
Ó édes...

3. Szép a nyíló rozmaring,
szép a nyári reggel,
az ő szeme színével
egyik sem ér fel.
Ó édes...

4. Esténként édesen
csattog a csalogány
hangja a szívemben
mégiscsak halovány.
Ó édes...

5. Bárcsak felvirradna az a
gyönyörű nap,
amikor az én mátkám
oldalamon állhat.
Ó édes...

6. Gyere haza, kedvesem,
gyere haza máma,
mert belepusztulok
ebbe a vágyba.
Ó édes...

Cs.M.

Által mennék én a Tiszán

Tempo giusto

Felsőiregh (Tolna m.) B.B.

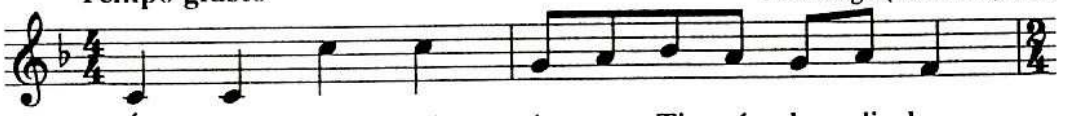

1. Ál - tal men - nék én a Ti - szán la - di - kon,
1. Ti - szan y - li tai - dan men - nä ruu - hel - la,

la - di - kon, de la - di - kon. Ott la - kik a,
tai - dan men - nä ruu - hel - la. Siel - lä om - pi,

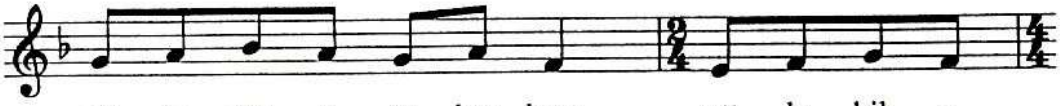

ott la - kik a ga - lam - bom, ott la - kik a
siel - lä ko - ti kul - lal - la, siel - lä ko - ti

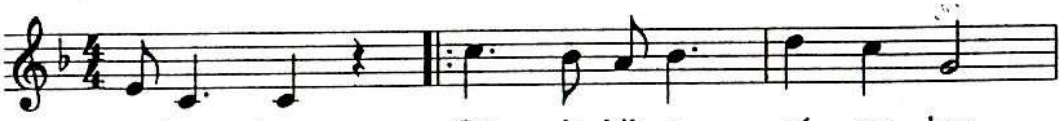

ga - lam - bom. Ott la - kik a vá - ros - ban,
kul - lal - la. Kol - mas ka - tu kau - pun - gin,

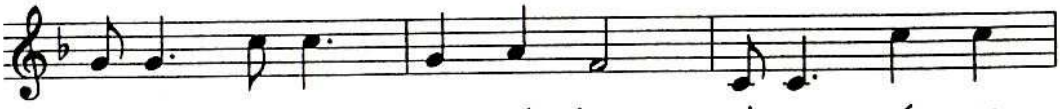

a har - ma - dik ut - cá - ban, pi - ros ró - zsa,
sen - hän tun - nen hy - vin - kin. Pu - na - ruu - su

kék ne - fe - lejts, i - bo - lya vi - rít az ab - la - ká - ban.
ak - ku - nas - sa kuk - ki - vi, lem - mik - ki ja or - vok - ki.

2. Által mennék én a Tiszán, nem merek,
nem merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek,
hogy a Tiszába esek.
Lovam hátán sejehaj,
félrefordul a nyereg,
a Tiszának habjai közt elveszek,
a babámé nem leszek.

2. Tiszan yli menisin, jos tohtisin,
menisin, jos tohtisin.
Pelkään, että Tisza-jokeen hukkuisin
Tisza-jokeen hukkuisin.
Satula jos kiepsahtaa,
veteen saatan heilahtaa.
Tiszan kuohut vievät minut mukanaan,
nää en sua konsanaan.

V.T.

Csillagok, csillagok

Tempo giusto ♩ = 125

Zala m., B.B.

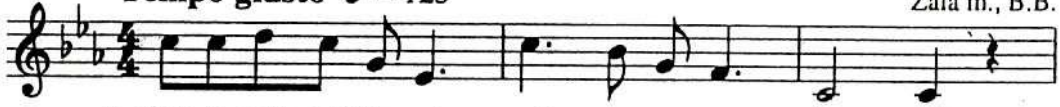

1. Csil-la-gok, csil-la-gok szé - pen ra-gyog - ja - tok,
1. Täh-tö-set, täh-tö-set kau - niin lois-ton an - taa,

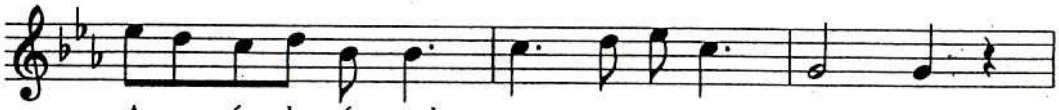

A sze-gény le-gény-nek u - tat mu-tas - sa - tok.
tiel-le poi-ka pa-ran va - lo - a taas kan - taa,

Mu-tas-sa-tok u - tat a szegény le - gény - nek,
va-lo - a taas kan-taa tiel - le poi-ka - pa - ran

Nem ta-lál-ja há-zát a sze-re-tő - jé - nek.
ken ei löy-dä ma-jaa o - man pienen ar - maan.

2. Liba, liba, liba,
apró pici liba,
Minek is mennék már
én el a lagziba?
Minek is énnékem
olyan lakodalom,
Akibe' a babám
maga a menyasszony.

2. Hanhi, hanhi, hanhi,
pienenpieni hanhi,
miksi menisinkään
häihin armahani?
Mitä virkaa onkaan
häillä, pienoiseni,
joissa morsiona
oma kultaseni.

O.K.

Este van már

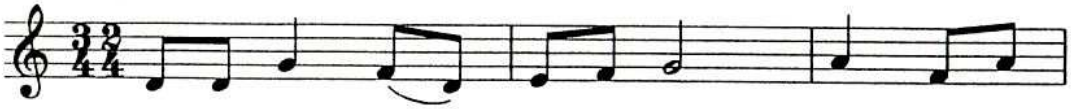

1. Es - te van már, es - te van, es - te van,
1. Il - ta on jo, il - ta on, il - ta on,

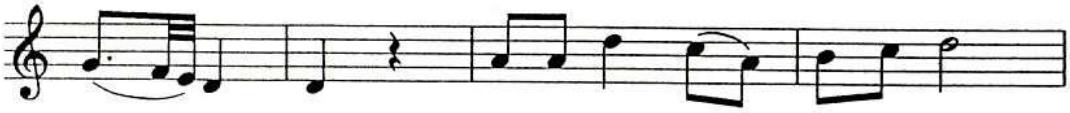

es - te van. And-rás-fal - va mesz-sze van,
il - ta on. And-rás-fal - va kau-kan' on,

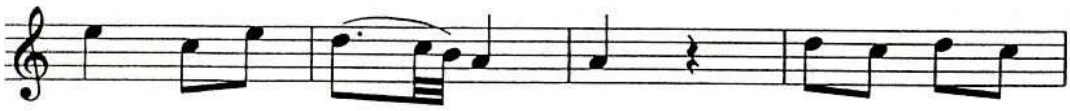

mesz - sze van, mesz - sze van. 2. Az én ked-ves
kau - kan' on, kau - kan' on. 2. Mi-nun pie - ni

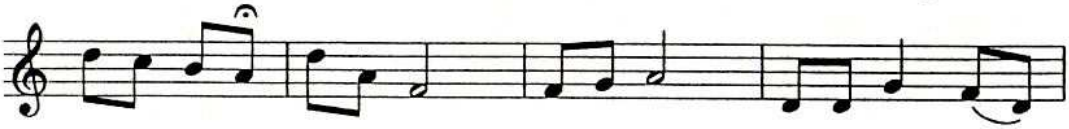

kis-an-gya-lom ben-ne van, ben-ne van, min-den ked - vem
en-ke - li - ni siel-lä on, siel-lä on, sy-dä-me - ni

ná - la van, ná - la van, ná - la van.
luo-naan on, luo - naan on, luo - naan on.

O.K.

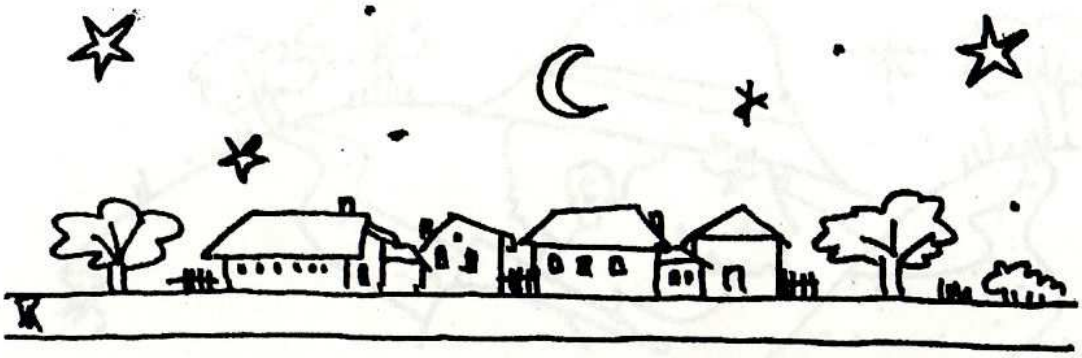

Kispiricsi faluvégen

Tánclépés ♩ = 104 Mohács, Sch.L.

2.

1. Kis-pi - ri - csi fa - lu - vé-gen, fo-lyik el a ka - ná - lis,
1. Kis-pi - ri-csin ky-län pääs-sä vir-taa pie - ni pu - ro-nen;

E-nyém vagy te kis-an-gya-lom, ha bán-ja az a-nyád is.
mi-nun o - let o - ma kul - ta, vaik-ka äi - tis vas-taan on.

Cin, cin, ci - lá-rom, de be-teg a vi - rá-gom,
Tilt - talt ta - sa-pää, kul - ta - ni on on - ne - ton,

Cin, cin, ci - lá-rom, de be-teg a vi - rá-gom.
tilt - talt ta - sa-pää, kul - ta - ni on on - ne - ton.

2. Mind megitták a pálinkát,
nem tudtak hazamenni.
Kispiricsi faluvégen
kocsit kellett fogadni.
Cin, cin, cilárom ...

2. Kaikki viinakin on juotu,
eikä päästy kotia.
Kispiricsin kylän päässä
kärryt piti vohkia.
Tilt-talt tasapää ...

O.K.

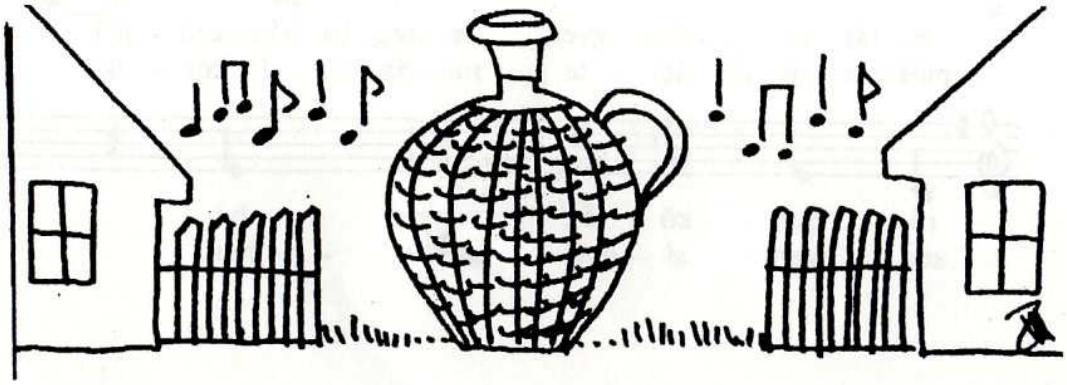

Már minálunk babám

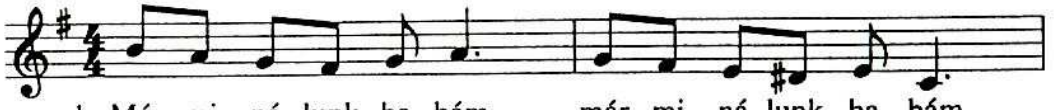

1. Már mi - ná - lunk, ba - bám, már mi - ná - lunk, ba - bám
1. Meil - lä Un - ka - ris - sa, meil - lä Un - ka - ris - sa

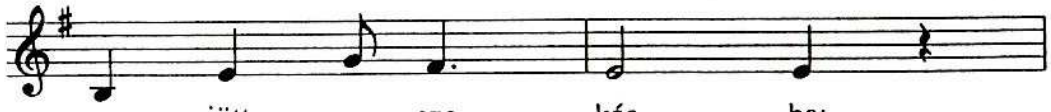

az jött a szo - kás - ba:
om - pi van - ha ta - pa:

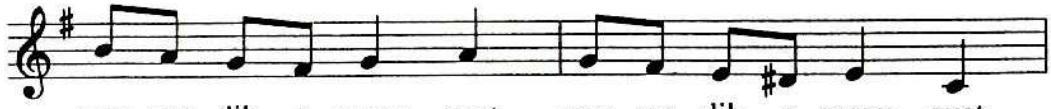

nem sze - dik a megy - gyet, nem sze - dik a megy - gyet,
et - tei kir - si - koi - ta, et - tei kir - si - koi - ta

fe - de - les ko - sár - ba.
ko - rei - hin poi - mi - ta.

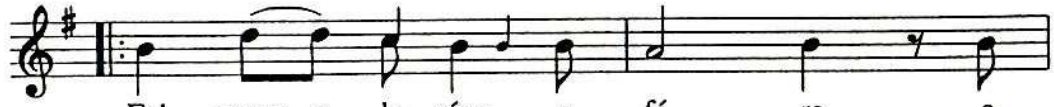

Fel - megy a le - gény a fá - ra, a
Poi - jat kii - pee puu - hun,

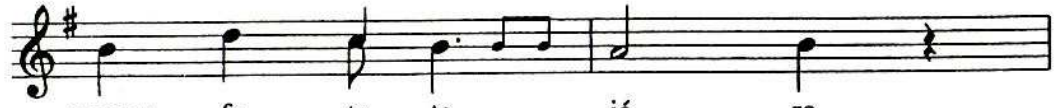

meggy - fa te - te - jé - re,
suu - reen kir - sik - ka - puu - hun,

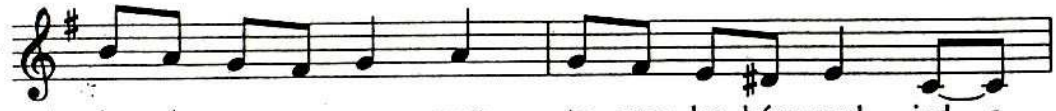

le - ráz - za a megy - gyet, te meg ba - bám szed - jed a
puis - taa sit - ten noi - ta suu - ria kir - si - koi - ta

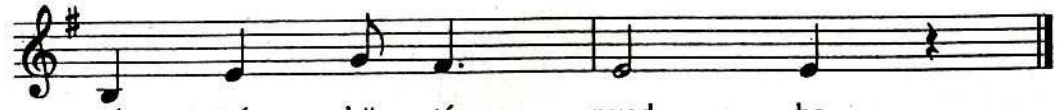

ró - zsás kö - té - nyed - be.
suo - raan si - nun suu - hun.

2. Már minálunk, babám,
már minálunk, babám
az jött a szokásba:
nem szedik a makkot,
nem szedik a makkot
fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára,
a makkfa tetejére,
lerázza a makkot,
te meg, babám kapkodd
a rózsás kötényedbe.

2. Meillä Unkarissa,
meillä Unkarissa
ompi vanha tapa:
ettei kastanjoita,
ettei kastanjoita
koreihin poimita.
Neijot kiipee puuhun,
suureen kastanjapuuhun,
puistaa sitten noita
kuumia kastansjoita
suoraan sinun suuhun.

O.K.

Nem vagyok én senkinek sem adósa

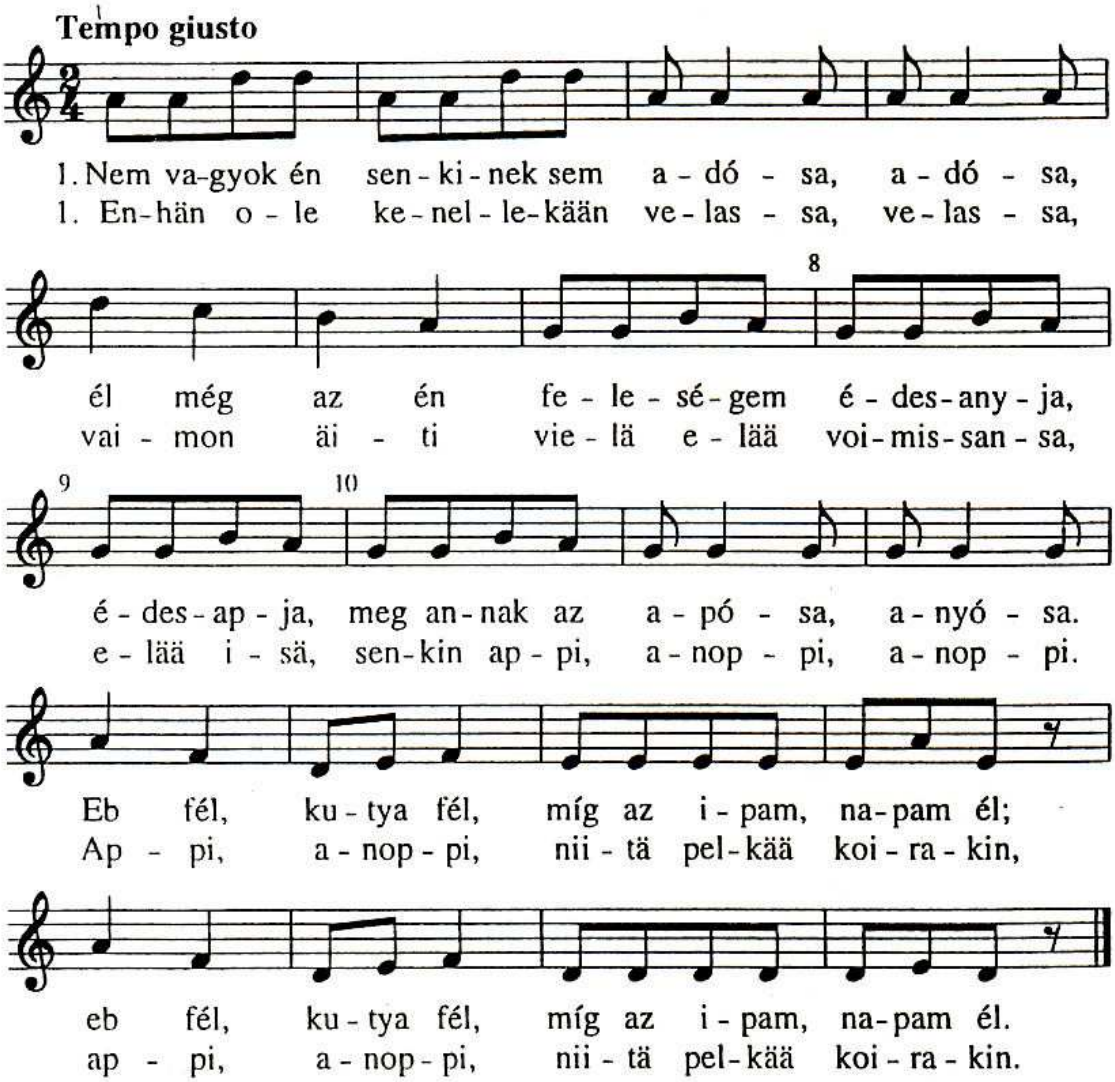

2. Szép vagyok én, csak a szemem
fekete, fekete,
nem vagyok én az erdőben
remete, remete.
Eb fél, ...

3. Szomszédasszony pirosbarna
leánya, leánya,
annak vagyok szeretője,
babája, babája.
Eb fél, ...

2. Kaunis olen, vaikka silmät
mustat on, mustat on,
minustako metsä saisi
erakon, erakon?
Appi, anoppi, ...

3. Naapurimme tytön tunnen
punakan, punakan,
pihkassa on poika, häntä
rakastan, rakastan.
Appi, anoppi, ...

Tahdit 8-10 jäävät pois säkeistöistä 2.-5.

4. Még azt mondja az a kislány,
vegyem el, vegyem el,
meg se kérdi, hogy majd mivel
tartom el, tartom el.
Eb fél, ...

5. Eltartom hétköznap búza-
kenyérrel, kenyérrel,
vasárnap, ha más nem jut már:
veréssel, veréssel.
Eb fél, ...

4. Tyttö tahtoo vihille jo
ehättää, ehättää,
eipä kysy, voinko hänet
elättää, elättää.
Appi, anoppi, ...

5. Vehnäleipää annan hälle
arkisin, arkisin,
ellei muuta: selkään annan
pyhäisin, pyhäisin.
Appi, anoppi, ...

V.T.

Tavaszi szél vizet áraszt

Allegretto

Moldvai-csángó, V.S.

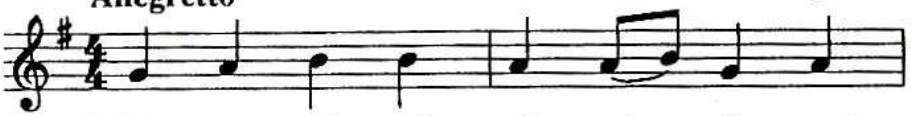

1. Ta - va - szi szél vi - zet á - raszt,
1. Ke - vät - tuu - li vet - tä nos - taa,

vi - rá - gom, vi - rá - gom.
kuk - ka - se - ni kuk - ka.

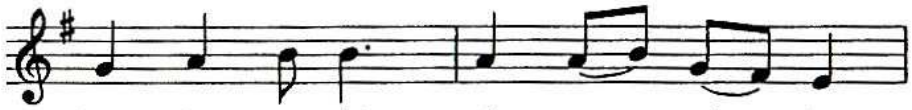

Min - den ma - dár tár - sat vá - laszt,
Jo - ka lin - tu pa - rin ot - taa

vi - rá - gom, vi - rá - gom.
kuk - ka - se - ni kuk - ka.

2. Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom.
Te engemet, én tégedet,
virágom, virágom.

2. Kenet minä valitseisin,
kukkaseni kukka.
Sinä minut, minä sinut
kukkaseni kukka.

O.K.

1. Kevättuuli, tulvii vesi,
kukkaseni, kukka.
Kevättuuli, tulvii vesi,
kukkaseni, kukka.

2. Paritta ei lintu pesi,
kukkaseni, kukka.
Paritta ei lintu pesi,
kukkaseni, kukka.

3. Kuinka sanon valitulle,
kukkaseni, kukka?
Kuinka sanon valitulle,
kukkaseni, kukka?

4. Näin vain sanon: »Tulle mulle,
kukkaseni, kukka.»
Näin vain sanon: »Tulle mulle,
kukkaseni, kukka.»

V.T.

Tizenhárom fodor van a szoknyámon

Lépésben

Pest m., B.L.

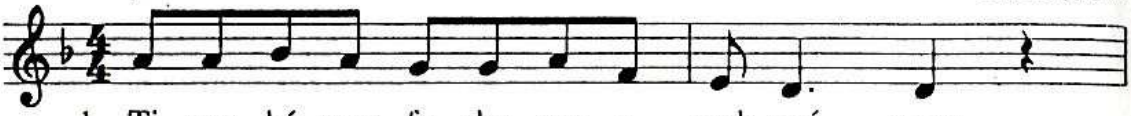

1. Ti - zen - há - rom fo - dor van a szok-nyá - mon;
1. Kol - me - tois - ta rimp - su - a on ha - mees - sa;

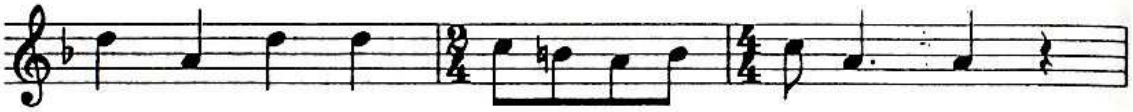

Azt gon - dol - tam, férj - hez me - gyek a nyá - ron.
a - jat - te - lin mie - he - lään jo su - vel - la.

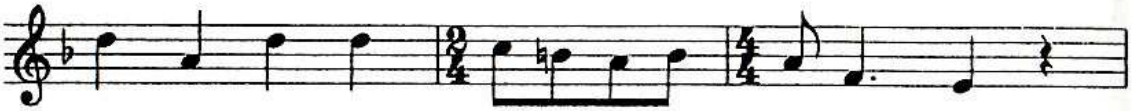

De már lá - tom sem - mi se lesz be - lő - le,
Mut - ta huo - maan ei - pä tai - da su - ju - a,

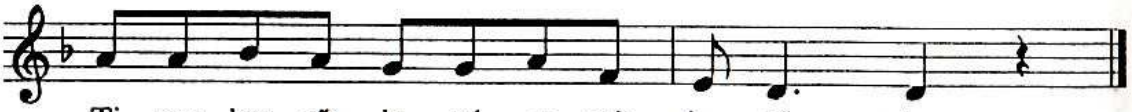

Ti - zen - ket - tőt le - vá - ga - tok be - lő - le.
kak - si - tois - ta leik - ke - len pois su - rut - ta.

2. Barna kislány, jól meggondold magadat,
Hová teszed le a leánysorodat!
Gyöngyvirágos oltár elé leteszed,
Többé onnan soha fel nem veheted.

2. Tumma tyttö, mieti pitkään, mitä teet,
tyttövuotes on jo pian kuluneet.
Kielonkukka-alttarilta koskaan et
takaisin voi kääntyä, jos halunnet.

O.K.

Kukkuva Kello

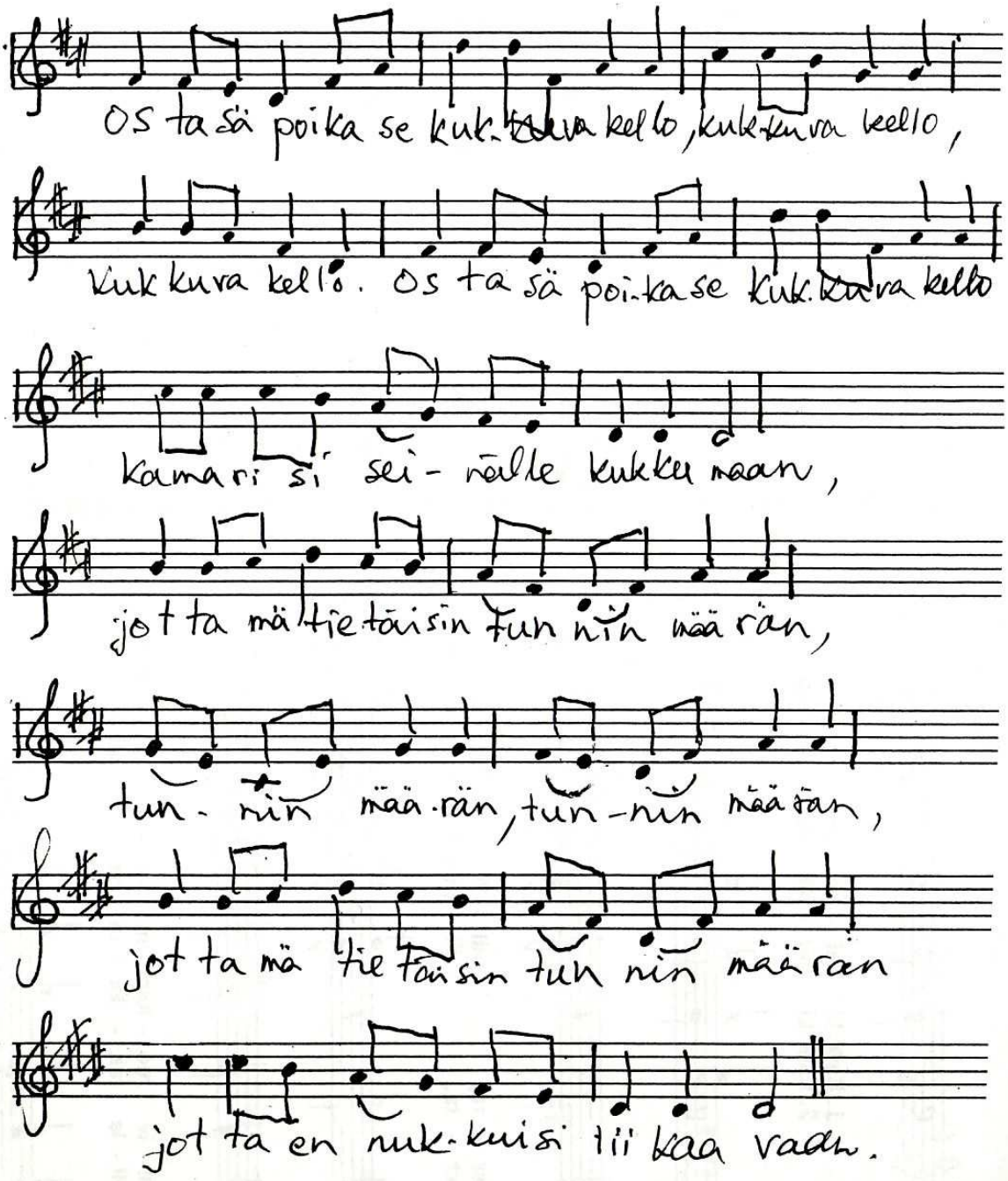

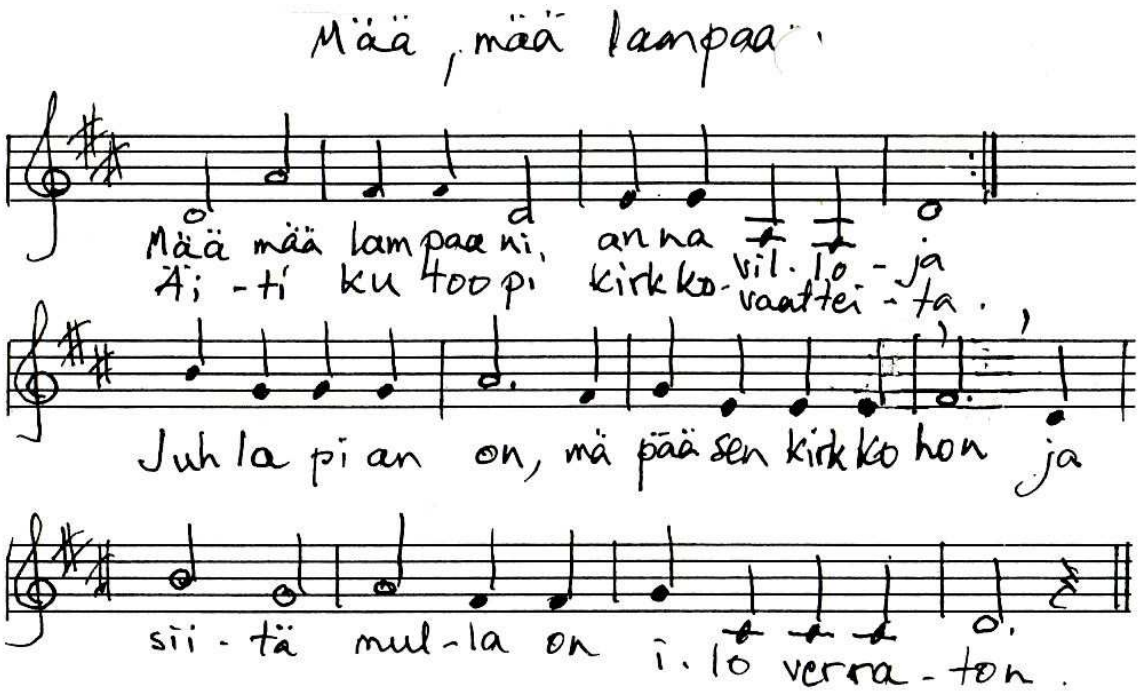

Kaksipa poikaa Kurikasta

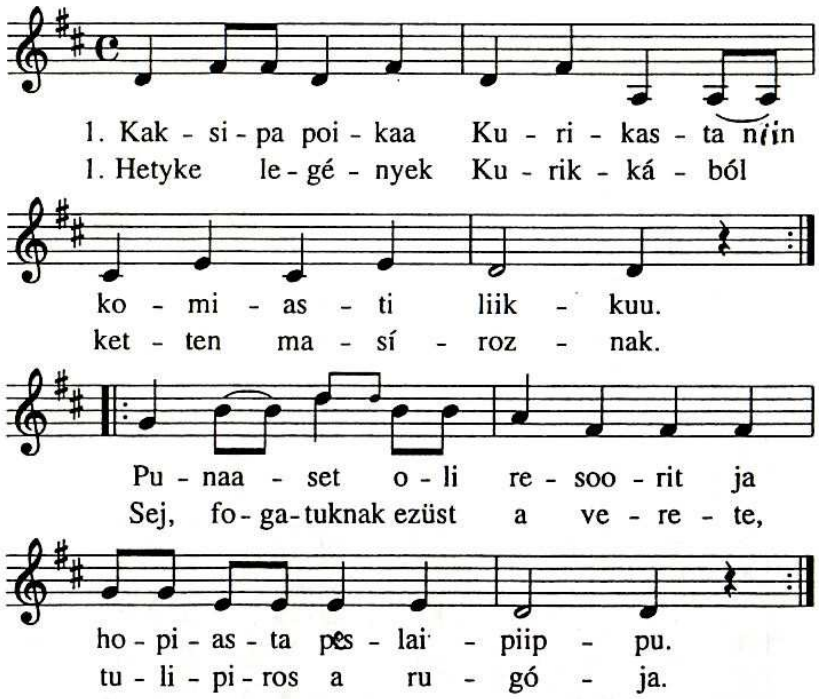

2. Ensin oli että ja sitten oli vettä
ja sitten oli kohiseva koski,
ja kohisevan kosken rannalla
asui tyttö punaposki.

2. Vizen át visz az út, vizen át fut az út,
zuhogó zúgó hangja.
Vizen át zúgó zuhogó partján
kipirult kislány arca.

120

Norvég dallam svéd változata

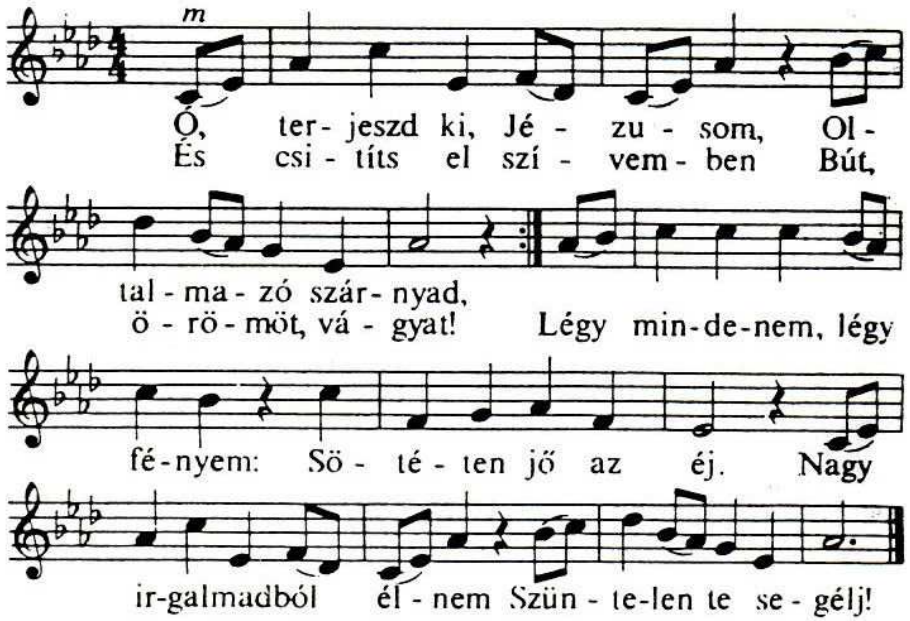

2. Ó, mosson meg az értem Bőven hullt, drága vér! Új lélekért könyörgök, Újult akaratér'. Kicsik, nagyok mind kérünk: Őrködj vigyázva ránk! Békességedbe térünk: Te áldd meg éjszakánk!

Brun János Nordahl 1745–1816 (norvég).

Kansansävelmä Skånesta

552

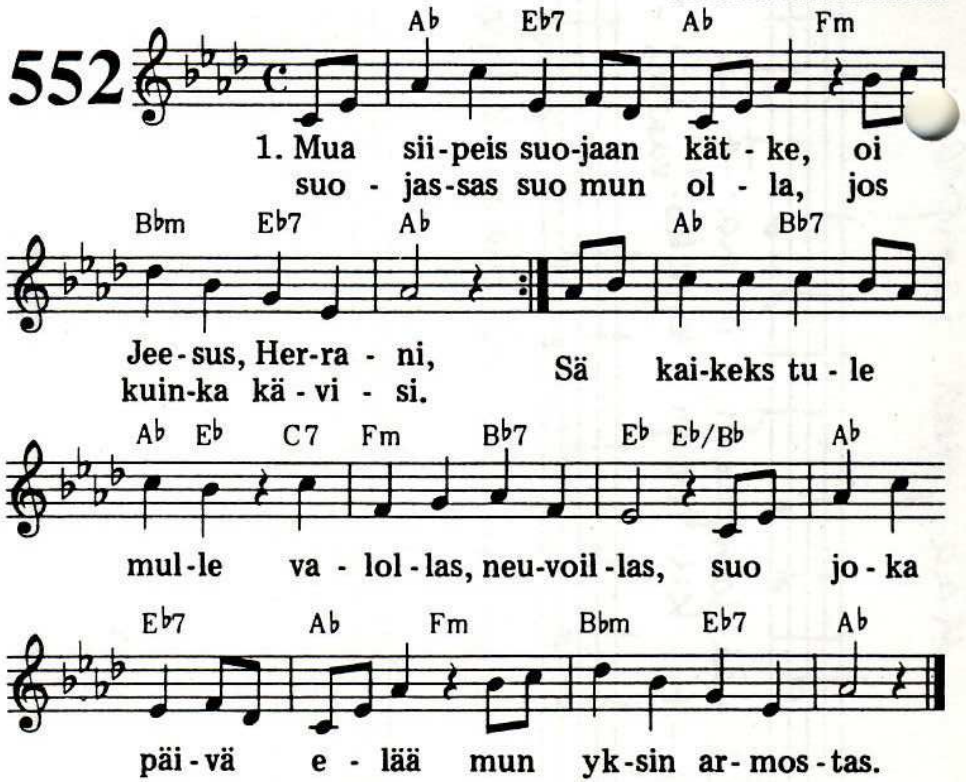

2.

Suo anteeks kaikki synnit,
puhdista verelläs,
luo minuun uusi mieli,
pyhitä Hengelläs.

Ja meidät suuret, pienet
sun sulje suojahas,
yö rauhainen suo meille,
oi Jeesus, laupias.

Lina Sandell 1865. Suom. 1900. Virsikirjaan 1938.

Heinrich Schütz 1657

473

1. Kaik-ki kat - so - vat si - nu - a,
2. Kaik-ki kiit - tä - vät si - nu - a,

Si - nä kä - te - si a - vaat meil-
A - vaa sil - mäm-me, sy - dä - mem-

Her - ra, sil - lä si - nä an - nat
Her - ra. Si - nun kas - vois - ta - si

le ja lah - ja - si täyt - tää mei - dän
me ja joh - da - ta mei - tä tääl - lä

meil - le ruo - kam - me a - - jal - laan.
meil - le rak - ka - us sä - - tei - lee.

kaik - ki - en e - lä - mäm - - - me.
hoi - vaa - maan luo - tu - ja - - - - si.

Säk. 1 psalmi 145:15–16, säk. 2 Niilo Rauhala 1984. Virsikirjaan 1986.